

Σε ολόκληρη τη χώρα η αρδευτική περίοδος βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη. Και όπως προκύπτει από τα ρεπορτάζ των ΜΜΕ οι ίδιες δυσκολίες, τα προβλήματα και οι αγωνίες των αγροτών παραμένουν στο ακέραιο.

Τα τελευταία χρόνια η χώρα μας προχώρησε με μεγάλη καθυστέρηση στην εφαρμογή της οδηγίας 60/2000 για την διαχείριση των υδάτων, με την εκπόνηση – για πρώτη φορά – ενός Σχεδίου Διαχείρισης (Σ.Δ.) για κάθε υδατικό διαμέρισμα. Το γεγονός αυτό που αποτέλεσε το πρώτο βήμα, δημιούργησε τις προϋποθέσεις ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού για δράσεις και έργα. Ειδικά στη Θεσσαλία, προτάθηκε από την πρώτη στιγμή (φορείς, επιστήμονες, κ.λπ.) η εκπόνηση ενός master plan με την αναλυτική καταγραφή των αναγκαίων έργων (φράγματα, ταμιευτήρες, δίκτυα), των μελετών, του βαθμού ωρίμανσής τους κ.α., έτσι ώστε να είναι δυνατή σε σύντομο χρόνο η ένταξή τους σε ένα πρόγραμμα χρηματοδότησης. Ταυτόχρονα προτάθηκε η βελτίωση του σχετικού θεσμικού πλαισίου διαχείρισης υδάτων, με ενιαίο φορέα κατά υδατικό διαμέρισμα. Δεν έγινε τίποτε από αυτά.

Ας δούμε όμως χωριστά τη στάση των εμπλεκόμενων.

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, συνεπικουρούμενη από τους Οικολόγους - Πράσινους, πριν ένα χρόνο, με την έγκριση της αναθεώρησης του ΣΔ (που παρέλαβε το 2014) θεώρησε γενικά ότι έκανε το καθήκον της και επαναπαύθηκε σε αυτό. Ο υπουργός κ. Φάμελλος, περιδιαβαίνοντας τους Δήμους της Θεσσαλίας, έταξε στους Δημάρχους την υλοποίηση των

Άλλη μια χαμένη χρονιά για νερά και περιβάλλον

έργων που περιλαμβάνονται στο ΣΔ, και αποχώρησε. Ξαναγύρισε τον Σεπτέμβριο πέρυσι ώστε να μην απουσιάσει από το πανηγυρικό κλίμα του «Αναπτυξιακού» Συνεδρίου, παρόντος του πρωθυπουργού και έκτοτε από την κυβέρνηση ... ΤΙΠΟΤΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ. Ακόμη και τα στελέχη του τοπικού ΣΥΡΙΖΑ πρόσφατα «εξέφρασαν προβληματισμούς για το τι έχει προχωρήσει από τις δεσμεύσεις της Κυβέρνησης στο αναπτυξιακό συνέδριο της Θεσσαλίας» («ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» Λάρισας 15/6/2018). Πρακτικά, όλοι μέσα στην κυβέρνηση επέδειξαν αμέλεια και αδιαφορία αφενός για λήψη μέτρων και οργάνωση δράσεων περιορισμού των καταναλώσεων, αφετέρου για την ωρίμανση νέων έργων συλλογής νερού και δικτύων μεταφοράς – διανομής του. Παράλληλα συνεχίζουν απερίσκεπτα το περυσινό τους αφήγημα, ότι πλέον με τις προβλέψεις του ΣΔ, βρέθηκε δόθηκε η λύση για το τεράστιο υδατικό έλλειμμα στη Θεσσαλία, παραβλέποντας το γεγονός ότι ο υπό οικολογική κατάρρευση υπόγειος υδροφορέας στηρίζει, μέσα από την καταστροφή του, το έντονα αρνητικό υδατικό ισοζύγιο της Θεσσαλίας.

Η Αντιπολίτευση, και ως μας επιτραπεί η γενίκευση, παρακοιλούθει και αυτή το θέμα εξ αποστάσεως. Βλέπουμε τα κόμματα να εγκα-

λούν την Κυβέρνηση για ποικίλα σοβαρά ή μη ζητήματα, χωρίς όμως κάποιο κόμμα να πιέζει ειδικά και να επικεντρώσει στα όσα σημαντικά προαναφέραμε. Και δικαίως ο πολίτης αναρωτιέται: Εάν κάποιο ή κάποια από τα κόμματα αυτά έλθουν στην Κυβέρνηση αντί των ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ - Οικολόγων, ποιο θα είναι άραγε το πρόγραμμά τους και οι προτάσεις τους ώστε να υπάρξει θετική αλλαγή κατεύθυνσης στα τεράστια υδατικά προβλήματα; Πόσο έτοιμη θα είναι η επόμενη Κυβέρνηση για να υλοποιήσει τις αναγκαίες δράσεις και έργα;

Οι αγρότες - παραγωγοί συνολικά και οι ΤΟΕΒ ειδικότερα που ωφεληθούν από τις αρδεύσεις και που με την ανοχή του συνόλου των πολιτών διαχειρίζονται το 95% του υδατικού δυναμικού της Θεσσαλίας, φαίνεται ότι δεν έχουν συνειδητοποιήσει το μέγεθος του προβλήματος και την ευθύνη τους. Να θεωρήσουμε ότι δεν έχουν τη δύναμη να επιβάλλουν ολοκληρωμένες λύσεις ειδικά στο αρδευτικό και γενικότερα στα υδατικά θέματα; Ή μήπως θεωρούν ως δεδομένο το νερό και ασχολούνται μόνο με τα οικονομικά τους, την ΔΕΗ, κ.λπ.; Η Αυτοδιοίκηση που με τους εκπροσώπους της στάθηκε αξιοπρεπώς στην περυσινή διαβούλευση για το ΣΔ και το Συνέδριο, έκτοτε



Από τον Κώστα Γκούμα

δεν πιστώνεται κάποια αξιοσημείωτη παρέμβαση σε όσα προαναφέραμε. Γνωρίζουμε καλά ότι δεν της λείπουν οι προτάσεις και οι επιστημονικές επεξεργασίες. Δεν μπορούμε λοιπόν να φανταστούμε ότι οι εμπειροί και αξιόμαχοι Αυτοδιοικητικοί παράγοντες περιμένουν τις λύσεις «εξ ουρανού». Και με όλο τον σεβασμό στον θεσμό και στον καθένα τους χωριστά, μετά μάλιστα από τόσες εμπειρίες που έζησα και προσωπικά κατά τις δεκαετίες 1980 – 2010, παρατηρώ την περίοδο αυτή μια τέτοια υποτονική στάση, όπου για πρώτη φορά στα χρονικά, μια Κυβέρνηση δεν αισθάνεται καμία ουσιαστική πίεση από τους ενδιαφερομένους.

Συνοπτικά, το υδατικό πρόβλημα της Θεσσαλίας δεν προσφέρεται για υποσχεσιολογία ή προπαγάνδα και σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο διαμάχης μεταξύ πολιτικών κομμάτων ή/και φορέων της Θεσσαλίας. Απαιτεί ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ και επικέντρωση στους καταγεγραμμένους στόχους, που παραμένουν οι ίδιοι, όποιος και εάν θα είναι ο επόμενος Πρωθυπουργός, Περιφερειάρχης, Δήμαρχος. Όχι λοιπόν άλλα λόγια, όχι άλλη αδράνεια. Όπως και παλαιότερα, συλλογική δουλειά και αγώνας για να υπερβούμε την ανεπάρκεια και την ανευθυνότητα.